

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta právnická

Katedra občanského práva

P o s u d e k

diplomové práce Barbory Satrapové

„Právní režim muzejních sbírek“

Předložená diplomová práce o rozsahu 60 stran vlastního textu je členěna do 9 částí, dále pak do jednotlivých kapitol, včetně závěru, resumé v anglickém jazyce a poznámkového aparátu.

Autorka zvolila neobvyklé, nesporně zajímavé téma, které nepostrádá určité výlučnosti, což s sebou nese řadu problémů. Předně – a to plně s mým vědomím a souhlasem jako vedoucího práce – nebyl při zpracování tématu s ohledem na název práce vykládán jeho obsah restriktivně a pozornost byla upřena výlučně jen na otázky vlastnictví, nýbrž práce postihuje i otázky související, jako je správa muzejních sbírek, jejich evidence, pojištění, zabývá se otázkou restitucí atd. Dále pak úskalí tohoto tématu spočívá v tom, že teoretická východiska, z nichž by mohlo být čerpáno, jsou doktrinárními výklady, ale i judikaturou většinou opomíjena.

Práce měla ambici být ucelenou prolegomenou k následnému důkladnějšímu studiu této problematiky. Soudím, že tento záměr se autorce podařilo velmi kvalitně uskutečnit. Obsahovou a odbornou úroveň práce považuji za výbornou. Kvituji, že text není zatěžován obsáhlými obecnými výklady o institutu vlastnictví jako takovém, ale že autorka se přidržela tématu a již v kapitolách o předmětu vlastnictví, nabývání a dispozici s věcmi tvořícími muzejní sbírky se plně věnuje právě specifiku tohoto předmětu vlastnictví. Tento přístup volí i v ostatních částech práce.

Historický úvod je velmi zajímavý a vhodně práci obohacuje. Úvod také dále tvoří nezbytná charakteristika muzejních sbírek a odkaz na jejich odlišnost od „soukromých“ sbírek jako zájmové činnosti jednotlivců. Se získáváním muzejních exponátů samozřejmě úzce souvisí právní režim věcí ztracených, opuštěných, archeologických nálezů apod.; ani tento výklad autorka neopomíjí a věnuje mu žádoucí pozornost.

Diplomantka se samozřejmě nedopouští věcných nesprávností ani zaznamenání hodných nepřesností. Je zřetelné, že se v problematice orientuje, zajímá ji, je s ní dobře obeznámena, a naznačuje se, že zřejmě čerpá i z praktických zkušeností (viz zmiňovaná spolupráce a konzultace autorky s pracovníky museí). To se projevuje i v úvahách de lege

ferenda, jakož i v uplatňování vlastního pohledu na řešení některých otázek, např. pokud jde o detektoráře. Za zvláště vydařenou považuji část č. 6, rovněž kvituji zpracování konkrétních případů jako vhodnou ilustraci k teoretickému výkladu.

Vzhledem k tomu, jak již konstatováno, že zdroje pramenů doktrinálních a judiciálních jsou poměrně sporadické, lze tím spíše hodnotit velmi kladně schopnost autorky zpracovat a utřídit podstatné poznatky pro dané téma, provést rozbor problematiky a zpracovat ji písemně. Pozitivně tedy hodnotím samostatnou práci diplomantky při excerpci literatury a judikatury, která je připomínána v podstatě komplexně. Způsob citace pramenů doktrinálních, právních i judiciálních lze akceptovat (přesnější označení, např. v poznámce č. 27). Nezaznamenal jsem nekorektní převzetí textu jiného autora bez příslušného odkazu na pramen.

Po formální stránce nemám k práci výhrady, pokud jde o systematiku, úpravu práce. Výklad je elokventní, autorka shromážděný materiál traktuje uměřeným, věcným a velmi srozumitelným způsobem, užívá důsledně právního jazyka a frazeologie, vyvarovala se beletristických manýr. Jen škoda, že k úplné dokonalosti chyběla ještě pečlivější závěrečná redakce textu, která by odstranila byť ojedinělé, leč přesto se vyskytující gramatické chyby (jen příkladmo – Sbíрка zákonů se píše s velkým „S“ – viz str. 30).

Závěr: diplomovou práci považuji za velmi zdařilou monografii na dané téma, hodnotím ji jako **výbornou a doporučuji ji k obhajobě.**

V Plzni dne 2.5.2014

JUDr. Alexander Šíma
vedoucí diplomové práce